

Cephaneliđimiz

Nureddin Yıldız'ın 11.01.2009 tarihli (63.) Hayat Rehberi dersidir.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. وَصَلَّى اللَّهُ وَسَلَّم عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ.

Âlemlerin Rabbi Allah'a hamd, Efendimiz Muhammed aleyhisselama, ailesine, ashabına salat ve selam olsun.

Aziz kardeşlerim,

Allah Teâlâ, üzerinde bulunduğumuz dünyayı ve dünyanın da içinde bulunduğu fezaı dilediği gibi ve uğraşmadan, sadece yaratmayı dileyerek yaratmıştır. Bir inşaat yapıp mekân oluştururken bizim tasarladığımız gibi yapmadı. Bizim bir inşaatla karşılaştığımız sorunlarla da elbette karşılaşmadı, Allah en mükemmelini ilk yaratışta yarattı. Olmasını diledi ve gördüğümüz bütün bu kâinatı yarattı.

İman ederken bunu zihnimize kesinlikle tutuyoruz: Bizim yapmamızla Allah'ın yapması aynı değildir. Allah Teâlâ'nın ortaya koyduğu sanatlardan hiçbirini yersiz-hatalı-eksik-fazla görmeyiz. Mesela 'insanın yaratılması güzel ama niye kadınları böyle yarattı' diyemeyiz. En güzeli böyle yaratılmakmış. Daha iyisi asla olamaz. Bu kadar. Buna iman ediyoruz.

Bu imanı taşıyor olduktan sonra hatalıklar dahi sıkıntıya dönüşmez. 8 yaşındaki çocuk hastalıktan ölüp giderken onun 88 yaşındaki dedesi top oynayacak kadar sağlam olabilir ve bu durum için "sıra o ihtiyarın değil miydi?" demez Müslüman. En uygununun böyle olduğunu kabul eder. İman, kadere iman ve teslimiyet budur. Müslüman'ın hayata ve Allah'ın mülküne bakışı böyledir.

Bunlar teori olarak zihnimize durduğu sürece değersizdir, iman olarak bulunmalıdır ve bu da en kritik anlarda devrede olmalıdır. Bunaldığımızda, strese girdiğimizde, olaylar beni kuşatıp içinden çıkılmaz hâle getirdiğinde; iman tam da o anda devreye girmeli ve Rabbinin hikmetiyle meselelere bakabilmeliyim. İş işten geçtikten sonra anlamı yok.

Allah'ın mülkünde ve yarattığı mahlûkatında dünya üzerine yerleştirilen hak ve batıl gruplarının varlığı, Güneş'in varlığı kadar gereklidir. Nasıl ki yaşadığımız gün için "Güneş olmasa da olur muydu" diye bir soruya akıllı bir cevap veremeyiz; yeryüzünde hakkı temsil ve Allah'a secde eden kitlenin yani hak taraftarlarının, Habil'in peşinden gidenlerin ve enbiyayı izleyenlerin bulunması Güneş kadar açık bir hakikat olduğu gibi bunun karşısında helal-haram-peygamber tanımayan ve iyiliğe düşman bir blokun bulunması da haklıdır.

Bir Müslüman çıkıp "Allah bunları niye yarattı, hem Allah'ın yarattığı rızıklardan yiyip içiyor hem de ona isyan ediyorlar, köklerinden kurutulmalı" dediği zaman, Güneş'ten bunaldığında Güneş'i sorgulayan insan kadar abuk sabuk konuşmuş olur. Peygamber aleyhisselam Efendimiz ne kadar gerekliydiyse Ebu Cehil de o kadar gerekliydi. Peygamber Efendimiz'e can, kalp, istek veren Allah Teâlâ, aynı gücün belki birkaç katını Ebu Cehil ve Ebu Leheb'e vermişti ki onu engellesinler diye.

Peygamber gönderen de Allah, peygamberin önüne diken koyanları gönderen de. Plan Allah'ındır. Eğer sadece peygamber gönderecek ve Ebu Cehil'li bir hayat yaşanmayacak olsaydı bunun yeri dünya değildi. Böyle rahatlığın yeri cennetti. Melekler binlerce yıldan beri bıkmaksızın bunu zaten yapıyorlar. Allah yeryüzünü zalimler, firavunlar, Siyonistler çıksın ve ortada olsun diye yarattı. Allah'ın mülkünde ve planında yersizlik ve gereksizlik asla yoktur. Herkes vazifesini yapacaktır. Akrepler hiçbir zaman bir araya gelip akrep olmaktan şikâyet ettikleri bir miting düzenlemezler. Akrep akrepliğinden memnundur. Sineğin, köpeğin dahi rolü ve gülün, dikenin, çöpün bile yeri vardır.

On binlerce senedir hararet veren ve ışık saçan Güneş bir gün olsun hesapsız ve yanlış iş yapmış mı? Ayeti olan Güneş'i hangi kudret ve azametle yaratmışsa Allah, sivrisineği de aynı azamet ve kudretle yarattı. Sivrisineğe karşı ilaç üretilirse halk hastanelere doluyor, çünkü sıtma önlenmiş oluyorsa da alınan önlemin hangi kansere sebebiyet vereceği kestirilemiyor. İmha edilen sinek bize göre zararlı; ama lüzumsuz değil.

Allah'ın mülkünde bir yanlışlık veya fazlalık olmadığı gibi insanın da topalı veya körü gereklidir. Hastalıklı insan da sağlıklılar kadar gerekli, kadınlar da çocuklar kadar önemlidir. Biz istesek-istemesek veya beğensek-beğenmesek de en muhteşem düzen, Allah Teâlâ'nın yaptığı olan bu düzendir. Yarattığı günden beri devam ediyor ve kıyamete kadar devam edecek.

İnsanın hizmetine sunulmak üzere yaratılan evrende en önemli değer de yine insandır ve insanlar içinde hak-batıl grubunun devamlılığını bilmek çok önemlidir. Bunlardan birini yok edemediğimiz gibi yok sayamayız da. Birini yok saymak terazinin diğer kefesinde duranı da yok görmektir. Kendini Muhammed aleyhisselamdan gelen uzantının ferdi olarak hissedenler, her an Ebu Leheb ile karşılaşmaya da hazır olmalıdırlar. Rakipsizlik ya da şeytansız bir hayat yoktur. Zamanının ümmet-i Muhammed'i temsil eden fertleri çevrelerine hiçbir düşmanın yaşmayacağı vehminde bulunamazlar. Böyle bir şey hiçbir peygambere dahi lütfedilmemiştir.

Beyaz varlığını siyaha borçludur, ölüm olmasa birilerine diri de denmezdi. Hakkın kaim olması ne kadar gerekliyse batılın gerekliliği de o kadardır, haktan dolayı. Bunun aksi olsa ve Allah Teâlâ şeytan göndermeyip insanın içine nefis koymasaydı, Ebu Cehil ve uzantılarını yaratmasaydı sabah namazına kalkıp sevap kazanma imkânımız nasıl olacaktı? Uykudan uyanmak zor olmasaydı sabah namazının sevabı mı olurdu?

Hakkın adamı olmayı belgelemek, batılı karşında istemektir. Namazını kılıp başka hiçbir şeye bulaşmamak diye bir din yok; malla, canla, sağlıkla, çoluk çocukla imtihan olunacak. İmtihan etmeden kimseyi bir yere salmıyor Allah Teâlâ. Bizden öncekileri imtihan ettiği gibi bizi de edecek.

Bu durum teoride böyledir de pratikte nasıldır? Batılı temsil eden Nemrut devamcısının içine hakkı temsil eden imha etme heyecanı yerleştiren Allah, aynı heyecandan hakkın temsilcilerine de lütfetmiştir. Kur'an-ı Kerim, Peygamber aleyhisselama hitaben, "sen şu Kur'an'ı okurken gözleriyle seni devirmek istiyorlar" buyuruyor. İçlerinde öyle bir kin var. Her Nemrut ve Ebu Cehil sempatanının tipolojisi budur. 'İyi kâfir' diye bir sınıflandırma mümkün değildir. Yaratıcısını kabul etmeyen, yaratıcının kulunu da kabul etmez. İyi kâfir yoktur, gücü yetmeyen kâfir vardır. Ecdadımız, Ermeniler ve diğer kâfirleri asırlarca doyurdu, askere dahi almadı. Sonunda bunların yaptıklarının ne olduğunu biliyoruz.

Kâfirin içinde mümini gözleriyle boğacak kadar kin olduğu gibi karşısındaki müminin de içinden de cihat enerjisi taşmaktadır. Amr ibni Cemuh, üzüm yediği esnada haber aldığı bir cennet müjdesi üzerine, "bu salkımı bitirecek kadar da bekleyemem" deyip düşman saflarına dalmıştı. Kâfirlerin içinde müminleri yok etme heyecanı capcanlı duruyor ama müminler baklava tepsilerinin başından kalkıp namaza gidemeyecek duruma gelmişlerse denge bozulmuş demektir. Denge bozulunca batıl ayağa kalkar, müminler ezilir. Sorun kâfirlerin varlığında değil, bu dengenin bozulmasındadır.

Müslümanlar şimdilerde köyünden gelmiş bir delikanlıya burs verip yardım ediyorlar, onu okutuyorlar. Sonra o delikanlı bir makamın başına geliyor. Ona, "şimdi bu birime müminlerden bir iki kişiyi alalım" dendiğinde "ama dikkat çeker" deyiveriyor. Çekse ne olur? Ama o daha doçent olacak... Sanki onun doçentliğiyle İslam ayağa kalkacak sanırsın. Eh, hadi ol bakalım. Oluyor. Müslümanlar'dan bir iki kişiyle ilgilenmesi rica edildiğinde yine bahaneler bahaneler... İnsanlar kendi çocuklarına et götürmediler, bunun okuduğu yurdun yemekhanesinde et çıksın diye. Sen böyle olursan ama kâfirler Almanya'daki rahat hayatlarını bırakıp Afrika çöllerinde misyonerlik yaparlarsa Allah çalışana yardım edeceğini söz vermişti.

Sorun düzende değildir. Bu düzen varken müminler az olup kâfirlerin çokluğuna galebe çalmıştı. Halid bin Velid radiyallahu anh, Mute'de 3000 kişiyle 75000 kişilik düşman ordusunu perişan etmişti. Bir mümine düşen kâfir sayısı bile dudak uçuklatıcıydı. Sorun oluşturan durum, biz elbisemizin ütüsünü

yapana kadar kâfirin Afrika'da misyonerliğe çoktan soyunmuş olmasıdır. Kâfirin mağlup olacağına dair bir sözü yoktur Allah'ın; rolünü iyi oynayana galibiyet sözü vardır. Kâfir iyi oynarsa kâfire.

Rolünü oynayan bir kâfir için onu kahretmesi hakkında Allah'a yalvarmak, bizim yalvarmamız şöyle dursun, peygamberler dahi yalvarsa, eğer Allah'ın ona biçtiği kader henüz tahakkuk etmemişse hiçbir şey ifade etmez. Ama Allah kaderine yazmışsa, müminlerin teheccüt namazları sonrası samimi duaları olursa yerine gelecek bir şey varsa, dua da rolünü oynamış olacaktır. Dua, dengelerin oluşmasının gereklerinden biridir.

Biz Müslümanlar olarak Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem Efendimiz'in adının anıldığı yerde salavat getiriyoruz. "Muhammed'e rahmet et ya Rabbi, ona güzellikler ver" anlamında. Bir Müslüman kendine şunu hiç sormaz mı: Biz Efendimiz sallallahu aleyhi ve selleme dua etsek ne olur etmesek ne olur? Biz dua etmesek onun günahları affolmayacak, cennete giremeyecek mi?

Ezandan sonra ettiğimiz ve içinde "makam-ı mahmudu ona ver" cümlesi de geçen duayı okumamızı bizden istiyor Peygamber aleyhisselam. İstiyor ama makamın tapusu zaten elinde! Bizim okumamızın ona ne faydası olabilir?

Mesele bu değil ki. Biz bunu söyleyerek kimden yana olduğumuzu deklare etmiş oluyoruz. Mesele bizim kimlik tespitimiz meselesidir, onun kazanacağı bir şey değil. Duanın mantığı budur. Dua bizim menfaatimizdir.

Çocuğumuzun hastalığında "ya Rabbi, çocuğuma şifa ver" diye dua ettiğimiz zaman çocuğumuzun iyi olup olmamasıyla ilgili değildir o duamız. Kapıyı tanıdığımızı bilsin Allah diye dua ederiz. Doktorun verdiği ilacı kullanırız, o arada Rabbimize çocuğun iyileşmesi için de yalvarmayı sürdürürüz. O edilen dua bizim kimliğimizi ve bağlantılarımızı gösterir. Kâfirlere beddua ederken de iman blokunda kaldığımızı ve haktan yana olduğumuzu göstermek için beddua ederiz. Dua sözünü ettiğimiz bloklaşmadaki rolümüzün gereğidir. Çünkü bütün müminler dua etseler de etmeseler de Allah bildiğini yapacaktır. Dua edenleri kendi tarafından görecektir, duaya tenezzül etmeyenleri de karşı taraftan görecektir.

Allah Teâlâ, "bana dua etmeyi kendine yakıştıramayanlar cehenneme burunlarının üstünde sürtülerek gireceklerdir" buyuruyor. Çünkü dua etmek silah kullanmak kadar değerli, hatta silah kullanmayı insanın kendi bilek gücüne güvenmesi ama duada sadece Allah'a teslimiyet olması bakımından dua daha değerlidir.

Bu zaviyeden baktığımızda Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem Efendimiz'in sıkıştığı veya düşmanlarla yüzleştiği anda okuduğu duaları önemlidir. Bunlardan bilhassa ümmet-i Muhammed'in düşmanlarına ettiği bedduaları bilmek daha önemli olmakla birlikte şahsa beddua etmenin caiz olmadığını hatırlatalım. Yani "şu kâfir gebersin, cehennemde kalsın" dememek lazımdır. Çünkü onun bile iman etmesini dilemeliyizdir. Hazreti Hamza'nın katilini dahi bağrına basan bir peygamberin ümmetiyiz. Ama azılı bir kâfir olarak ölmüşse arkasından bedduayı göndermekte sorun olmaz.

Kâfirler ve tağutların umumuna yapılan beddua ise haktır, Kur'an'da da vardır. Mesela Yahudiler'e lanet etmek Kur'an'dandır. Yahudi'ye, İsrailoğulları'na, zalimlere beddua edilebilir. Zaten onlara etmedikçe de kime edeceksin...

Her hâlükârda duanın sinek ilacı gibi bir şey olmadığını bilmek lazım. Etkisini anında göstermesini beklemek, duanın esas maksadı olan kimlik beyanını açıklamakla aynı değildir. Öyleyse biz duayı bir cephanelik ve nüfus kâğıdı olarak görmeliyiz. Müminlerin sıkışık zamanlarında zalimlere ve kâfirlere karşı beddua etmek sünnettir. Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem bilhassa cephelelerde müşrikler için söylediği beddualardan bir demetini orijinal lafızlarından bilmeliyiz.

Mesela bir keresinde Resûlullah aleyhissalatu vesselam, 40 kadar Kur'an muallimini Arap yarımadasının çeşitli yerlerine Kur'an öğretmeleri maksadıyla göndermişti. Müşrikler yolda tuzak kurdu ve bu sahabileri şehit ettiler. Bunun üzerine çok üzülen Resûlullah aleyhissalam, kırk gün boyunca sabah namazının ikinci rekâtında, rükûya gitmeden o katillere beddua etti.

اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ كُلُّهُ، اللَّهُمَّ لَا قَابِضَ لِمَا بَسَطْتَ، وَلَا بَاسِطَ لِمَا قَبَضْتَ، وَلَا هَادِيَ لِمَنْ أَضَلَلْتَ، وَلَا مُضِلَّ لِمَنْ هَدَيْتَ، وَلَا مُعْطِيَ لِمَا مَنَعْتَ، وَلَا مَانِعَ لِمَا أَعْطَيْتَ، وَلَا مُقَرَّبَ لِمَا بَاعَدْتَ، وَلَا مُبَاعِدَ لِمَا قَرَّبْتَ، اللَّهُمَّ ابْسُطْ عَلَيْنَا مِنْ بَرَكَاتِكَ، وَرَحْمَتِكَ، وَفَضْلِكَ، وَرِزْقِكَ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ النَّعِيمَ الْمُقِيمَ الَّذِي لَا يَحُولُ وَلَا يَزُولُ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ النَّعِيمَ يَوْمَ الْعَيْلَةِ، وَالْأَمْنِ يَوْمَ الْحَوْفِ، اللَّهُمَّ إِنِّي عَائِدُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا أَعْطَيْتَنَا وَشَرِّ مَا مَنَعْتَنَا، اللَّهُمَّ حَبِّبْ إِلَيْنَا الْإِيمَانَ وَزَيِّنْهُ فِي قُلُوبِنَا، وَكَرِهْ إِلَيْنَا الْكُفْرَ وَالْفُسُوقَ وَالْعِصْيَانَ، وَاجْعَلْنَا مِنَ الرَّاشِدِينَ، اللَّهُمَّ تَوَقَّنَا مُسْلِمِينَ، وَأَخِينَا مُسْلِمِينَ، وَأَلْحِقْنَا بِالصَّالِحِينَ غَيْرَ حَزَائِي وَلَا مَفْتُونِينَ، اللَّهُمَّ قَاتِلِ الْكُفْرَةَ الَّذِينَ يُكَذِّبُونَ رُسُلَكَ، وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِكَ، وَاجْعَلْ عَلَيْهِمْ رِجْزَكَ وَعَذَابَكَ، اللَّهُمَّ قَاتِلِ الْكُفْرَةَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ، إِلَهَ الْحَقِّ.

*

رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِنْ نَسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا إِصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ وَاعْفُ عَنَّا وَاعْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا أَنْتَ مَوْلَانَا فَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ.

*

اللَّهُمَّ عَلَيْكَ بِالْكَافِرِينَ اللَّهُمَّ اشْدُدْ وَطْأَتَكَ عَلَى الْكَافِرِينَ، اللَّهُمَّ اجْعَلْهَا عَلَيْهِمْ سِنِينَ كَسِنِي يُوسُفَ اللَّهُمَّ أَعِنَّا عَلَيْهِمْ بِسَبْعِ كَسَبِعِ يُوسُفَ. رَبَّنَا أَعِنَّا وَلَا تُعِنْ عَلَيْنَا، وَانصُرْنَا وَلَا تَنْصُرْ عَلَيْنَا، وَامْكُرْ لَنَا وَلَا تَمْكُرْ عَلَيْنَا، وَاهْدِنَا وَبَيِّرِ الْهُدَى إِلَيْنَا، وَانصُرْنَا عَلَى مَنْ بَعَى عَلَيْنَا. اللَّهُمَّ مَنزِلِ الْكِتَابِ، مُجْرِي السَّحَابِ، سَرِيعِ الْحِسَابِ، هَازِمِ الْأَحْزَابِ، اللَّهُمَّ اهْزِمِ الْأَحْزَابَ، اللَّهُمَّ اهْزِمُهُمْ وَزَلِّهِمْ، وَانصُرْنَا عَلَيْهِمْ.

اللَّهُمَّ انصُرْنَا عَلَى مَنْ يَظْلِمُنَا، وَحُدِّ مِنْهُ بِنَارِنَا. اللَّهُمَّ انصُرْنَا عَلَى عَدُونَا، وَأَرْنَا فِيهِ ثَارِنَا. اللَّهُمَّ قَاتِلِ الْكُفْرَةَ الَّذِينَ يَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِكَ، وَ يُكَذِّبُونَ رُسُلَكَ، وَ لَا يُؤْمِنُونَ بِوَعْدِكَ، اللَّهُمَّ خَالِفْ بَيْنَ كَلِمَتِهِمْ، وَ أَلْقِ فِي قُلُوبِهِمُ الرِّعْبَ، وَاجْعَلْ عَلَيْهِمْ رِجْزَكَ وَعَذَابَكَ إِلَهَ الْحَقِّ، اللَّهُمَّ قَاتِلِ الْكُفْرَةَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ. اللَّهُمَّ إِنَّا نَعُوذُ بِكَ مِنْ غَلْبَةِ الدِّينِ، وَغَلْبَةِ الْعَدُوِّ، وَشِمَاتَةِ الْأَعْدَاءِ.

“Rahman ve Rahim olan Allah’ın adıyla. Hamd Allah’adır. Ona hamd eder, ondan yardım ve af dileriz. Nefislerimizin şerrinden, amellerimizin kötülüklerinden ona sığınırız. Allah kimi hidayet ettiyse onu sapıtacak, kimi sapıttıysa onu hidayet edecek yoktur. Şahadet ederim ki Allah’tan başka hiçbir ilah yoktur. Sadece o vardır. Onun ortağı yoktur. Şahadet ederim ki Muhammed onun kulu ve elçisidir.

Allah'ım, Muhammed'e ve Muhammed'in ehline salat et. İbrahim'e ve İbrahim'in ehline salat ettiğin gibi. Sen övülensin, sen yücesin.

Allah'ım, Muhammed'i ve Muhammed'in ehlini mübarek kıl. İbrahim'i ve İbrahim'in ehlini mübarek kıldığın gibi. Sen övülensin, sen yücesin.

Allah, Peygamber'imiz Muhammed'e ve ehline salat ve selam etsin. Allah bize yeter, o ne güzel vekildir. Yüce ve Halim olan Allah'tan başka hiçbir ilah yoktur. Yüce Arş'ın sahibi Allah'tan başka hiçbir ilah yoktur. Göklerin ve yerin Rabbi, yüce Arş'ın Rabbi Allah'tan başka hiçbir ilah yoktur. Allah'ım, hamdlerin tümü sanadır.

Allah'ım, kıstığını açacak, açtığını da kısacak yoktur. Sapıtığını hidayet edecek, hidayet ettiğini de saptıracak yoktur. Vermediğine verecek, verdiği de engelleyecek yoktur.

Allah'ım; bereketini, rahmetini, lütfunu ve rızkını aç bize. Allah'ım, kaybolmaz ve engellenmez ebedî nimetini isterim senden.

Allah'ım, fakirlikte nimetlerini, korkulu zamanda güvenini isterim senden. Allah'ım, verdiğinin de vermediğinin de şerrinden sana sığınıyorum.

Allah'ım, bize imanı sevdire ve onu kalplerimize güzel göster. Bize fasıklığı, küfrü ve isyanı sevdirmeye. Bizi doğrulardan kıl. Allah'ım, bizi Müslüman olarak öldür ve Müslüman olarak yaşat. Fitneye uğramadan ve zarar görmeden bizi salihlere kat.

Allah'ım, şu peygamberlerini yalanlayan ve senin yolunu engelleyen kâfirleri kahret. Musibetini ve azabını onların üzerine indir. Ey hak olan ilahımız, kendilerine kitap verildiği hâlde kâfir olanları kahret.

Rabbimiz, unuttur veya hata edersek bizi hesaba çekme. Rabbimiz, bizden öncekilere yüklediğin gibi bize ağır yük yükleme. Rabbimiz, gücümüzün yetmeyeceğini bize yükleme. Bizi bağışla. Bizi mağfiret et. Bize acı. Sen bizim mevlamızsın. Kâfir güruhuna karşı bize yardım et.

Rabbimiz, bozgunculara karşı bize yardım et. Onlara karşı Yusuf'un yedi yılı gibi bize yardım et. Rabbimiz, bize yardım et; düşmanlarımıza yardım etme. Bizi kaldır; onları kaldırma. Bize yollar göster, yollarımızı daraltma. Bize hidayet et, hidayetimizi kolaylaştır. Bize zulmedene karşı bizi tut.

Ey kitap indiren, bulutları yüzdüren, hesabı hızlı, düşmanları perişan eden Allah'ım, düşmanları helak et, onları helak et ve parçala. Onlara karşı bize yardım et. Allah'ım, bize zulmedene karşı bize yardım et. Düşmanımıza karşı yardım et bize. Onlardan intikam alışını bize göster.

Allah'ım, senin yolunu engelleyen, peygamberlerini yalanlayan ve vaadine inanmayan kâfirleri perişan et. Onların birliğini dağıt. Azabını ve helakini onların üzerine indir. Kendilerine verilen kitabı inkâr eden kâfirleri helak et.

Allah'ım, borç altında ezilmekten, düşman baskısından, düşmana zilletten sana sığınırız.

Allah'ım, senin yolunda cihattan geri kalmış biri olarak ölmekten sana sığınırım. Rabbim, üzerimize sabır boşalt, ayağımızı sabit kıl ve kâfir milletlere karşı bize yardım et. Rabbimiz, günahlarımızı ve işimizdeki yanlışları bağışla. Kâfirlere karşı bize yardım et.

Allah bize yeter. O ne güzel vekildir. Yüce ve Halim olan Allah'tan başka hiçbir ilah yoktur. Yüce Arş'ın sahibi Allah'tan başka hiçbir ilah yoktur. Göklerin ve yerin Rabbi, yüce Arş'ın Rabbi Allah'tan başka hiçbir ilah yoktur.

Allah'ım, rahmetini umarım. Beni göz açıp kapatacak kadar bile nefsimi bırakma. İşlerimin hepsini ıslah et. Senden başka hiçbir ilah yoktur. Ey Hay, ey Kayyum; rahmetine sığınırım. İşlerimi Allah'a salıyorum. Allah kullarını görür.

Rabbim, beni zalim milletlerden kurtar. Rabbim, ben mağlubum. Bana yardım et. Allah'a tevekkül ettik. Rabbimiz, bizi zalimlerin eline düşürme. Rahmetinle bizi kâfirlerin elinden kurtar. Allah'ım, desteğimiz ve yardımcımız sensin. Sana güvenir, seninle ileri atılır ve seninle beraber savaşıyoruz. Allah'ım, savaşma gücümüz ve dayanağımız sensin. Atılımımız seninledir.

Allah'tan başka hiçbir ilah yoktur. Allah bize yeter. O ne güzel vekildir. Yüce ve Halim olan Allah'tan başka hiçbir ilah yoktur. Yüce Arş'ın sahibi Allah'tan başka hiçbir ilah yoktur. Göklerin ve yerin Rabbi, yüce Arş'ın Rabbi Allah'tan başka hiçbir ilah yoktur.

Allah'ım, düşmanlarımızı sana havale ederiz. Şerlerinden sana sığınırız. Onları dilediğin şekilde cezalandır. Onları parça parça et. Evlerini ve kabirlerini ateş doldur. Allah en büyüktür. Allah'ım, ordularından birini onlara musallat et. Allah'ım, kâfirleri sana havale ederiz. Allah'ım, kâfirleri sana havale ederiz. Allah'ım, Yahudiler'i sana havale ederiz. Allah'ım, dinsizleri sana havale ederiz.

Allah'ım, senin yolunda şehit olmayı nasip et bana. Allah'ım, vaat ettiğini bize lütfet. Allah'ım, bize vaat ettiğini indir.

Allah'tan başka hiçbir ilah yoktur. Allah en büyüktür. Allah bize yeter. O ne güzel vekildir. Yüce ve Halim olan Allah'tan başka hiçbir ilah yoktur. Yüce Arş'ın sahibi Allah'tan başka hiçbir ilah yoktur. Göklerin ve yerin Rabbi, yüce Arş'ın Rabbi Allah'tan başka hiçbir ilah yoktur.

Allah'ım, müminlerin gariplerini kurtar. Allah'ım, Yahudiler'in ve onların arkasında duranların üzerine indireceğin azabı şiddetli kıl. Yusuf'un seneleri gibi seneler indir onlara. Allah'tan başka hiçbir ilah yoktur. O tektir. Ordusunu üstün tuttu. Kuluna yardım etti. O tek başına bütün düşmanları yendi. Ondan sonra hiçbir şey yoktur.

Allah bize yeter. O ne güzel vekildir. Yüce ve Halim olan Allah'tan başka hiçbir ilah yoktur. Yüce Arş'ın sahibi Allah'tan başka hiçbir ilah yoktur. Göklerin ve yerin Rabbi, yüce Arş'ın Rabbi Allah'tan başka hiçbir ilah yoktur.

Allah yaptı ve güzel yaptı.

Kabul et Allah'ım, kabul et Allah'ım, kabul et Allah'ım.

Allah'ım, mücahitlerin piri ve en öndekilerin lideri Muhammed aleyhisselama, ehl-i beytine ve bütün ashabına salat ve selam et."

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. وَصَلَّى اللَّهُ وَسَلَّمْ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ.

Âlemlerin Rabbi Allah'a hamd, Efendimiz Muhammed aleyhisselama, ailesine, ashabına salat ve selam olsun.